

Då nu omröstning enligt 65 § Riksdags-ordningen i bevillningsfrågor icke må i andra fall ega rum än, jemlikt 71 § Regeringsformen, då Kamrarne sig icke förena om grunderna för någon bevillning, sättet för deras tillämpning eller bevillningens fördelning till utgörande, samt, jemlikt förstnämnda § i Riksdags-ordningen, när i fråga om "bevillning" — hvarmed här uppenbarligen afses någon "inkomst" — Kamrarne fatta stridiga beslut, har jag, i öfverensstämmelse med Bevillnings-Utskottets vid sistlidne riksdag i samma fråga uttalade och då af en Kammare godkända åsigt, afven nu inom Utskottet hållit före, att frågan om ändring i 9 och 27 §§ Bevillnings-förordningen för denna Riksdag förfallit; och hemställer jag alltså:

att Riksdagen behagade afslå de af Utskottet i förevarande betänkande framställda voteringspropositioner."

Häri instämma:

A. G:son Bennich.

Eric Haggström.

E. V. Almqvist.

C. v. Stoakenström.

Frackrik Haderstjerna.

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli d. 16 April 1872, kl. 2 e. m.

Memorial, i följd af erhållen återremis af Bevillnings-Utskottets Betänkande (N:o 7), i anledning af väckt motion angående införande af bevillnings-taxering i Norrbottens, och Westerbottens läns lappmarker.

Uti förenämnda betänkande hade Utskottet, i ändamål att möjliggöra kommunalförfattningarnes tillämpande inom lappmarkerna och bereda dessas inne-

byggare likställighet i statsmedborgerligt hänseende med landets innevånare i öfrigt, tillstyrkt att Riksdagen måtte på det sätt bifalla berörda motion, att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller, det Kongl. Maj:t täcktes låta vidtaga den utredning och de förberedande åtgärder, som erfordras för att bevillingstaxering må i Norr- och Westerbottens läus lappmarker kunna införas, samt derefter till Riksdagen afgifva nådig proposition om de anordningar och inrättandet af de tjänster, som för genomförandet af den föreslagna förändringen kunna finnas af behovet påkallade.

Denna Utskottets framställning blef dock vid föredragning i Kamrarne icke bifallen, utan frågan af båda Kamrarne till Utskottet återförvisad, hufvudsakligen af det skäl, att man ansåg skrifvelsen endast böra innefatta ett uttalande af önskvärdheten utaf kommunalförfattningarnes tillämpning i lappmarken, hvarigenom dess innebyggare må komma i åtnjutande af enahanda kommunala och statsmedborgerliga rättigheter och förmåner som landets innevånare i öfrigt, hvilket dock ansågs böra bero ej mindre derå, huruvida de lappmarkernas innebyggare tid efter annan förlänade friheter och förmåner icke lägga hinder i vägen för införande af bevillingstaxering derstädes, hvilket utgör vilkoret för samma författningars tillämpning, än ock på befolkningens egen uppfattning af de ifrågavarande förmånernas betydelse, jemförda med de nya förpligtelser, hvilka måste utgöra vilkoret för deras åtnjutande.

Under erinran derom att Utskottet vid afgifvande af sitt förra betänkande icke förbisett de så kallade lappmarksfriheterna, ehuru Utskottet i de omständigheter, att tid efter annan vissa förpligtelser blifvit lappmarksinnebyggarna till följd af landets uppodlande, näringslivets utveckling och befolkningens förökande ålagda, såsom skjutsskyldighet, våghållning, erläggande af landstingsskatt och kurhusafgift m. m., samt att hemman inom lappmarksgränsen blifvit med det så kallade nedre landet införlifvade och med öfriga hemman derstädes i beskattningshänseende likställda, velat finna ett bevis därför, att i nämnda friheter intet hinder för den af motionären föreslagna åtgärden förefunnnes, får Utskottet anföra, att, på sätt det afgifna betänkandet nogsamt gifver vid handen, Utskottet så väl som motionären med sitt förslag allenast åsyftat att bereda lappmarkernas bebyggare fördelar genom att möjliggöra så väl kommunalförfattningarnes tillämpning i lappmarkskommunerna som innevånarnes likställighet i statsborgerligt hänseende med landets öfriga befolkning, fördelar dem, efter hvad i motionen blifvit upplyst, befolkningen inom en del lappmarkskommuner tyckes till hela deras betydelse uppfatta. Då med den nuvarande lagstiftningen ernäendet af nämnda båda önskningsmål icke syntes Utskottet stå att vinna utan införande af bevillingstaxering, men möjligen någon svårighet för en sådan åtgärds genomförande kan anses möta i de så kallade lappmarksfriheterna, och det dessutom torde befinnas lämpligt, att befolkningen inom lappmarkerna beredes tillfälle att yttra sig i frågan, får Utskottet härigenom hemställa,

att Riksdagen må i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes låta tillse, huruvida och på hvad sätt kommunalförfattningarne må kunna i Norr- och Westerbottens läns lappmarker vinna tillämpning och lappmarksbefolkningen derigenom göras likställd i kommunalt och statsmedborgerligt hänseende med rikets öfrige innevånare, samt då detta icke utan bevillningstaxerings införande i lappmarkerna lærer låta sig göra, jemväl låta verkställa den i sådant afseende erforderliga utredning; äfvensom att Kongl. Maj:t derefter måtte till Riksdagen göra den nådiga framställning, hvartill omständigheterna för ernående af ofvanberörda ändamål kunna föranleda.

Stockholm den 16 April 1872.

På Stats-Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.